

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Sp. 668 / 31.12.2024

AVIZ

referitor la proiectul de ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene

Analizând proiectul de **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ** privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 436 din 31.12.2024 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D1398/31.12.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, în vederea fundamentării bugetului general consolidat pe anul 2025, modificarea și completarea unor acte normative, precum și prorogarea unor termene.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate, inclusiv din perspectiva predictibilității acestora asupra mediului de afaceri.

3. Semnalăm faptul că un proiect de ordonanță de urgență având conținut asemănător a format obiectul avizului favorabil, cu modificări

și completări nr. 1324/30.12.2024, emis de Consiliul Legislativ. În acest context, se constată preluarea în bună măsură a observațiilor și propunerilor formulate în avizul precedent, atât sub aspectul soluțiilor de fond avansate, cât și din perspectiva respectării normelor de tehnică legislativă.

4. Din interogarea informațiilor postate pe site-ul Guvernului, reiese că proiectul în cauză a fost adoptat în ședința Guvernului din data de 30 decembrie 2024.

Amintim, în acest context, că, potrivit prevederilor Cap. II pct. 5 paragraful 6 teza I din anexa nr. 6 la Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, cu modificările și completările ulterioare, „**Proiectele de ordonanțe de urgență cărora li s-au adus modificări de fond ca urmare a discutării și adoptării lor în ședința Guvernului vor fi supuse unei noi avizări a Consiliului Legislativ**”.

De asemenea, precizăm că, potrivit art. 10 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare „*Observațiile și propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnică legislativă vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ. Neacceptarea acestora trebuie motivată în cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau într-o notă însoțitoare*”.

5. Ca observație de ordin general, semnalăm faptul că prin actualul proiect sunt instituite numeroase derogări de la o serie de acte normative, ceea ce presupune revederea acestora din perspectiva asigurării stabilității, a securității juridice și a eficienței soluțiilor legislative propuse, subsumate principiilor legalității și egalității în drepturi (art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituția României, republicată).

Precizăm că, în ultimii ani, au fost adoptate mai multe acte normative având ca obiect măsuri fiscal-bugetare, prin care au fost instituite o serie de derogări temporare în materia drepturilor salariale, indexării pensiilor, organizării instituțiilor publice sau statutului funcționarilor publici, precum și numeroase modificări și completări ale unor legi-cadru. În acest sens, menționăm Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 80/2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 sau Legea nr. 296/2023, acte normative care au suferit, la rândul lor, numeroase intervenții legislative sau de la care s-au instituit mai multe derogări (cu titlu de exemplu, menționăm derogările de la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023, instituite prin art. XXXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2024).

6. Menționăm faptul că, în situația proiectelor de acte normative care au ca obiect modificarea și/sau completarea mai multor reglementări ori care, după caz, conțin dispoziții de sine stătătoare din mai multe materii, este obligatorie existența unui raport de conexitate între aceste dispoziții, aspect asupra căruia Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant (ex.: pct. 44 din considerentele Deciziei nr. 214/2019) - a se vedea, *exempli gratia*, art. LV – art. LVII din proiect.

În același context, menționăm că, față de numărul mare al domeniilor reglementate, proiectul este susceptibil de a încălca dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la unicitatea reglementării în materie.

7. Ca observație de ordin general, normele prin care se instituie derogări vor fi redactate prin menționarea în primul rând a articolului și, ulterior, a alineatului avut în vedere, conform următorului model:

„Prin derogare de la **prevederile art. ... alin. (...) din ...**”.

De asemenea, titlurile actelor la care se face referire în proiect vor fi redactate doar la prima lor menționare, cu excepția cazurilor când norma vizează intervenții legislative asupra respectivului act. În cadrul referirilor ulterioare, se vor prevedea doar intervențiile legislative suferite de respectivele acte normative.

8. La **art. II alin. (1)**, semnalăm că sintagma „se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna noiembrie 2024” nu conferă precizie și claritate normei. În consecință, sugerăm reformularea acesteia, ținând cont și de normele propuse la **art. V alin. (1) și (2)**, care vizează indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate personalului militar, polițiștilor și polițiștilor de penitenciare, precum și cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană, valoarea financiară anuală

a normelor de echipare și valoarea financiară a drepturilor de echipament, care „se mențin la nivelul lunii noiembrie 2024”, respectiv „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna noiembrie 2024”.

9. La **art. IV alin. (1)**, semnalăm că formularea „instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare” nu este corectă, deoarece doar „instituțiile publice” sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006, în timp ce „autoritățile publice” sunt definite la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Observația este valabilă pentru toate situațiile identice din cuprinsul proiectului.

Pe cale de consecință, la **art. IV alin. (1)**, este de analizat necesitatea menținerii expresiei „și autoritățile publice” din cadrul textului, observația fiind valabilă pentru toate situațiile identice din cuprinsul proiectului.

La **alin. (3)**, semnalăm că expresia „drepturi de natură similară” este improprie stilului normativ, pentru predictibilitatea normei fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

La **alin. (7)**, pentru claritatea normei, sugerăm revederea și reformularea expresiei „Instituțiile trimitătoare”.

10. Referitor la soluțiile legislative preconizate la **art. VII**, prin care se dispune suspendarea ocupării prin concurs sau examen a posturilor vacante din autoritățile și instituțiile publice, precizăm că acestea instituie, în fapt, o **prelungire a unei măsuri similare**, dispusă prin **art. VII** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, care, la rândul ei, a reprezentat o prelungire a măsurii prevăzute prin **art. IV** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023. Așadar, începând cu data de 15 mai 2023, când a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului 34/2023, concursurile și examenele pentru ocuparea posturilor vacante din autoritățile și instituțiile publice nu au putut fi organizate, cu unele excepții.

Adoptarea soluțiilor legislative preconizate ar avea ca efect **prelungirea perioadei în care aceste concursuri sau examene nu au putut fi organizate la peste doi ani și jumătate**, prelungire de natură a afecta activitatea instituțiilor publice vizate de acest articol, prin

împiedicarea acestora de a angaja un număr suficient de persoane competente pentru îndeplinirea optimă a tuturor sarcinilor. Astfel, ca urmare a deficitului de capital uman, personalul actual este nevoit să preia sarcini suplimentare, ceea ce ar putea duce, în timp, la o scădere a calității activității desfășurate de instituție.

În plus, neocuparea prin concurs a funcțiilor de conducere în această perioadă creează premisele ocupării acestor funcții de către persoane promovate temporar pentru exercitarea funcțiilor de conducere, și nu de către persoane care fac dovada că sunt cele mai potrivite pentru ocuparea funcției prin promovarea concursului, situație care afectează, de asemenea, activitatea respectivelor instituții, atât prin lipsirea acestora de posibilitatea de a-și selecta personalul pe criterii de competență, cât și prin instabilitatea prelungită, determinată de exercitarea cu caracter temporar a funcțiilor publice de conducere.

Totodată, menționăm că instituirea derogărilor de la art. 506 alin. (8) și de la art. 507 alin. (9), prin **alin. (11) și (12)** ale art. VII afectează statutul funcționarilor publici și, pe cale de consecință, regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

Având în vedere cele de mai sus, adoptarea acestor soluții legislative prin ordonanță de urgență este susceptibilă de a contraveni dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituția României, republicată, potrivit cărora „Ordonanțele de urgență (...) nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului (...)”.

Menționăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu **Decizia nr. 1257/2009**, „*sunt instituții fundamentale ale statului acelea reglementate expres de Constituție, în mod detaliat ori măcar sub aspectul existenței lor, în mod explicit sau doar generic (instituțiile cuprinse în titlul III din Constituție, precum și autoritățile publice prevăzute în alte titluri ale Legii fundamentale)*”.

Prin aceeași decizie s-a reținut că, în ceea ce privește înțelesul sintagmei „afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului”, „*se au în vedere toate componentele care definesc regimul juridic al acestora - structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc.*”.

Distinct de cele menționate mai sus, **la art. VII**, soluțiile legislative preconizate sunt susceptibile și de încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală, referitoare la statul de drept și la principiul

legalității, în ceea ce privește suspendarea organizării concursurilor sau examenelor **pentru ocuparea funcțiilor de conducere**.

Menționăm că, potrivit **art. 510 alin. (1)** din Codul administrativ, exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere vacante se dispune pentru o perioadă de **maximum 6 luni** într-un an calendaristic. Rațiunea instituirii acestei limitări în timp este aceea de a asigura exercitarea funcției publice de conducere până la organizarea **concursei**, aceasta constituind **regula** pentru ocuparea funcțiilor publice.

Prelungirea exercitării funcțiilor de conducere cu caracter temporar pentru o perioadă excesiv de lungă înfrânge rațiunea limitării ocupării respectivelor funcții pe această cale și contravine principiilor care stau la baza exercitării funcției publice prevăzute de **art. 373** din Codul administrativ și, în special, **principiului competenței și principiului stabilității în exercitarea funcției publice**.

Astfel, **principiul competenței** presupune ocuparea funcțiilor publice de către persoane care fac dovada deținerii cunoștințelor și aptitudinilor necesare exercitării funcției. În acest sens, potrivit art. 467 alin. (1) din Codul administrativ, „*Concursul pentru ocuparea unei funcții publice are la bază principiile competiției, transparenței, competenței, precum și pe cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale*”.

Or, exercitarea cu caracter temporar a unei funcții de conducere nu oferă garanția că persoana respectivă îndeplinește cerințele de competență specifice postului, deoarece această metodă ocolește procedura de concurs, care este reglementată tocmai pentru verificarea competenței candidaților și, mai mult decât atât, pentru asigurarea competiției între candidați, astfel încât să asigure selectarea celui mai competent pentru exercitarea funcției.

De asemenea, soluția este contrară și **principiului stabilității în exercitarea funcției publice**, consacrat de **art. 373 lit. i)** din Codul administrativ. Limitarea prin art. 510 din Codul administrativ a exercitării cu caracter temporar a funcției de conducere, așadar a perioadei de incertitudine în privința persoanei care ocupă această funcție, este în concordanță cu principiul stabilității în exercitarea funcției publice prin aceea că impune, în cel mai scurt timp posibil, ocuparea respectivei funcții de către o persoană selectată prin concurs, care este principala metodă reglementată pentru ocuparea funcțiilor publice.

Or, prelungirea perioadei de incertitudine în privința ocupării definitive a funcțiilor publice de conducere, este contrară principiului stabilității în exercitarea funcției publice.

În ceea ce privește instituirea derogărilor de la art. 506 alin. (8) și de la art. 507 alin. (9), prin **alin. (11) și (12) ale art. VII**, referitoare la transferul și la mutarea funcționarilor publici, acestea creează premisele utilizării discreționare a acestor modalități de exercitare a funcției publice, fiind, de asemenea susceptibile de încălcarea **art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală**.

La **alin. (6)**, nu este clar ce s-a avut în vedere prin sintagma „situația în care ocuparea posturilor vacante **nu duce la majorarea numărului total de posturi ocupate**, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, la nivelul ordonatorului principal de credite”. Singura situație în care numărul total de posturi ocupate nu s-ar majora, iar cheltuielile de personal aprobate prin buget nu ar crește ar fi situația în care concursurile ar fi promovate de persoanele care exercită cu caracter temporar actualele funcții de conducere, în temeiul Codului administrativ sau a legilor speciale și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 sau de alte persoane cu funcții de execuție din cadrul aceleiași instituții. Or, la respectivele concursuri se pot înscrie și persoane din afara instituției, care ar putea să și promoveze.

Se impune reanalizarea soluției legislative preconizate, o posibilă soluție fiind exceptarea necondiționată de la suspendarea organizării a concursurilor pentru ocuparea funcțiilor de conducere, cu atât mai mult cu cât această suspendare a fost dispusă din data de 15 mai 2023.

În subsidiar, este de analizat dacă posturile de înalți funcționari publici din cadrul instituțiilor publice nu s-ar încadra în categoria posturilor unice definite la alin. (3), caz în care exceptarea acestora ar opera în temeiul alin. (2), iar referirea la această categorie în cuprinsul alin. (6) lit. a) nu s-ar mai justifica.

La **alin. (8)**, urmează ca norma propusă să aibă caracter imperativ, iar nu dispozitiv (permisiv).

Pentru claritatea normei sugerăm ca sintagma „la data publicării anunțului” să se înlocuiască cu sintagma „la data demarării procedurii”.

La **alin. (10)**, este necesară reconsiderarea soluției preconizate, deoarece, prin folosirea sintagmei „fără obligativitatea organizării unor concursuri”, textul dă expresie unei norme permissive, fiind la latitudinea angajatorului dacă organizează sau nu concurs, ceea ce va

genera aplicări discriminatorii ale normei, deoarece pentru unele funcții de conducere s-ar putea organiza concursuri, iar pentru altele nu, chiar în cadrul aceleiași instituții.

11. La art. VIII alin. (1), semnalăm afectarea dreptului de proprietate în componenta prerogativelor folosinței și a dispoziției, având în vedere că 60% din sumele care trebuie recuperate ar putea fi primite abia începând cu al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie.

Astfel, precizăm că textul este susceptibil a aduce atingere prevederilor constituționale referitoare la ocrotirea dreptului de proprietate privată și Protocolului la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin raportare la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), care a afirmat că accesul la o instanță ar fi iluzoriu dacă hotărârea judecătorească rămâne inefficientă, iar limitarea în timp a executării afectează acest drept; neasigurarea executării unei hotărâri definitive împotriva statului într-o cauză referitoare la pretenții materiale constituie în mod normal o încălcare atât a art. 6, cât și a art. 1 din Protocolul nr. 1.

Referitor la durata mare a eșalonării, semnalăm că în Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat, într-o situație similară, că „emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, în temeiul căreia executarea integrală a unei creanțe asupra statului ar avea loc în decursul a 10 ani, este de natură a nu răspunde cerinței termenului rezonabil ce se circumscrie noțiunii de proces echitabil, care include și faza executării, afectând, în acest mod, drepturi fundamentale ale cetățeanului, respectiv dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate. De altfel, conceptul de termen rezonabil al unei proceduri judiciare nu poate fi considerat respectat, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 instituie o a doua eșalonare a plății unei creanțe asupra statului”.

Totodată, semnalăm că norma este imprecisă, întrucât nu cuprinde trimiterea la definiția „instituțiilor și autorităților publice”, motiv pentru care recomandăm ca sintagma „instituțiile și autoritățile publice” să fie eventual reformulată, astfel: „instituțiile publice, **astfel cum sunt definite la art. (...), și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. (...)**”.

În legătură cu **alin. (2)**, apreciem că este necesară reanalizarea normei propuse, sub aspectul impunerii prin proiect a unui calendar de

plăți a unor drepturi de natură salarială, recunoscute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2024 - 31 decembrie 2024, dat fiind faptul că o asemenea măsură legislativă ar putea fi de natură a nesocoti hotărâri judecătorești care deja beneficiază de autoritate de lucru judecat, ceea ce ar contraveni principiului separației puterilor în stat (art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală), consecutiv a principiului loialității constituționale între instituțiile statului.

La **alin. (4)**, semnalăm că sintagma „În cursul termenului prevăzut la alin. (1)” este neclară, putând conduce la dubii în interpretare și aplicare, deoarece la alin. (1) nu este prevăzut un termen, ci o perioadă, respectiv „1 ianuarie 2025 - 31 decembrie 2025”, și mai multe termene în care trebuie realizată plata sumelor vizate, respectiv în primul an, în al doilea an, în al treilea an, în al patrulea an și în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie. În consecință, pentru predictibilitatea normei, este necesară revederea și reformularea sintagmei.

Totodată, propunem eliminarea sau reformularea textului, având în vedere că, în actuala redactare, ipoteza normei nu este circumscrisă la sfera hotărârilor devenite executorii în perioada prevăzută la alin. (1), iar textul aduce atingere dreptului fundamental de acces liber la justiție, prevăzut în Constituție și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului și încalcă principiul separației puterilor în stat, consecutiv a principiului loialității constituționale între instituțiile statului, prin nesocotirea efectelor hotărârilor judecătorești de către puterea executivă, aducând atingere art. 1 alin. (4) din Constituția României, republicată, dar și art. 21 din Legea fundamentală, coroborat cu prevederile art. 6 din Convenție și art. 1 din Protocolul 1 la Convenție, prin raportare la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) care a statuat că „executarea unei hotărâri sau decizii judecătorești face parte integrantă din «proces»”, în sensul art. 6 (Homsby împotriva Greciei, 19 martie 1997, pct. 40, Culegere de hotărâri și decizii 1997- II), astfel că **neexecutarea de către un stat contractant a unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva acestuia poate constitui o încălcare a dreptului oricărei persoane de acces la instanță, consacrat la art. 6 paragraful 1 din Convenție (Cauza Bourdov împotriva Rusiei, nr. 59.498/00, pct. 34, CEDO 2002-III).**

În plus, neexecutarea poate aduce atingere dreptului persoanei la respectarea bunurilor ei, în condițiile în care hotărârea pronunțată în favoarea ei poate da naștere unei anumite creanțe care poate fi considerată „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 (Cauza Bourdov, citată anterior, pct. 40).

La **alin. (5)**, semnalăm că, în actuala redactare, textul aduce atingere dreptului la proprietate privată, dat fiind că beneficiul/folosul nerealizat (*lucrum cessans*) în perioada în care persoana a fost privată de posibilitatea de a folosi sumele având caracter de drepturi salariale (bunuri) ar urma să nu fie acordat și prin actualizare cu indicele prețurilor de consum. Prin urmare, este necesară reconfigurarea în parametri constituționali a textului.

Totodată, textul prezintă caracter discriminatoriu pentru beneficiarii desemnați, prin raportare la drepturile prevăzute pentru beneficiarii art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, pentru care tranșele se actualizează cu indicele prețurilor de consum.

12. Pentru claritate și acuratețe, la **art. XV alin. (2)**, recomandăm ca sintagma „în limita unui număr de maximum 300 posturi medii zilnice” să se înlocuiască cu sintagma „în limita unei medii zilnice de 300 posturi”.

13. La **art. XVI alin. (1)**, este de analizat dacă soluțiile legislative preconizate nu afectează independența justiției. Precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu **Decizia nr. 873/2010**, „*statutul constituțional al magistraților - statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii - impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală*”.

14. La **art. XXVII alin. (1)**, semnalăm că introducerea unor criterii de prioritizare care urmează a fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, în baza cărora să fie transferate beneficiarilor sumele solicitate în anul 2025, este susceptibilă a încălca principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat, atribuind Guvernului competența de a reglementa în mod direct criteriile respective, care ar putea fi schimbate intempestiv prin hotărâre.

Mai mult decât atât, întrucât norma propusă (care, de fapt, este **derogatorie**, iar nu o excepție, astfel cum în mod greșit se prevede), **ar putea conduce la o inegalitate de tratament între beneficiarii respectivi**, aceasta ar fi trebuit motivată în cadrul Notei de fundamentare.

15. La art. XXXVII alin. (1), potrivit căruia, prin excepție de la art. XXXIV alin. (1) lit. d), în anul 2025, operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013 pot crește numărul de personal față de cel realizat în anul 2024 și cheltuielile de natura salarială aferente, numai în cazul dezvoltării activității acestora, pe bază de **memorandum** inițiat de către autoritatea publică tutelară sub care aceștia își desfășoară activitatea și **aprobat de către Guvern**, semnalăm, că, întrucât de la o normă de rangul legii nu se poate deroga decât printr-o normă de același rang, este necesară revederea formulării „pe bază de memorandum inițiat de către autoritatea publică tutelară sub care aceștia își desfășoară activitatea și aprobat de către Guvern”, deoarece memorandumul nu este un act normativ, ci este doar un act intern al Guvernului (potrivit art. 10 alin. (3) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, cu modificările și completările ulterioare). Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **alin. (2) și (3)**.

16. La art. XLVIII, textul dispozitiv trebuie să debuteze cu „Art. 25”.

17. La art. LIX, menționăm că prevederea potrivit căreia „În anul 2025 nu se aprobă indicatori tehnico-economici pentru obiective noi de investiții care se finanțează prin subprogramele prevăzute la art. 2 alin. (1) literele a), d) și h) din Anexa nr. 3 „Programul național de construcții de interes public sau social” la Ordonanța Guvernului nr. 25/2001” trebuie să fie fundamentată în cadrul instrumentului de prezentare și motivare, pentru a justifica această măsură raportat la subprogramele prevăzute la celelalte litere ale alin. (1) sus-menționat.

18. Pentru claritatea și precizia normei la art. LXVI la lit. a), sintagma „prin hotărâre a Guvernului” se va înlocui cu sintagma „prin act normativ”.

19. La art. LXXII, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, se va avea în vedere completarea textului, în sensul indicării datelor de publicare a actului normativ în cauză în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și a intervențiilor legislative suferite de acesta, prin inserarea, după menționarea datelor de editorial, a sintagmei „(...)”, cu completările ulterioare”.

20. La art. LXXIII, pentru rațiuni de ordin gramatical, se va renunța la utilizarea virgulei după cuvântul „republicată”, urmând ca, sub aspectul intervențiilor legislative aduse actului normativ de bază, să fie reținută exclusiv completarea, iar nu și modificarea acestuia.

21. La art. LXXV, recomandăm reanalizarea textului, astfel încât, în raport de modificările și completările aduse Codului fiscal prin prezentul proiect, să fie lăsată posibilitatea ca prin Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, să poată fi avute în vedere și alte articole din Codul fiscal, amendate ori complinite prin actualul proiect. Propunem, în acest sens, următoarea reformulare a art. LXXV:

„Art. LXXV. - În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor va **modifica și completa Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare**”.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 1327/31.12.2024